

בראשית ווישב לח

אלדי מווגוד לו פיל בית ופיל חקליה: 6. ויעזב - ותרך גמיע אלדי לו פי יד יוסף ולם יעריף מעו שאיי פלאכין אלטועאם אלדי הוא אכיל וכאן יוסף חסין צורה וחסין אלמנער: 7. ויהי - וכאן בעד אלכלם הדולי ורפעית זוגית אסתאדו אלא עיונהא אלא יוסף וקאלית טגיע מעי: 8. וימאן - ומראד וקאל אלא זוגית אסתאדו הוודא סידי לם יעריף מעי איש פיל בית וגמיע מווגוד לו סלם פי ידי: 9. איננו - ליסו עעים פיל בית הדא אכתר מיני ולם מנע מיני שאיי פלאכין ליכי פי אלדי אינתי זוגתו וכיף אענע אלרדאווייה אלעצימיה האדי ואכטה קידם אלרב: 10. ויהי - וכאן כיתכילימהא אלא יוסף יום ולם סימיע אליהא ליטגיע ליזקה ליכון מעהא: 11. ויהי - וכאן כל יום הדא ואיגא לל בית ליצנע צניעתו וליס רגול מן ארגל אלבית תם פיל בת: 12. ותתפשהו - ומסכתו פי תובו קאיילא טגיע מעי ותרך תובו פי ידה והרב וכרג לברא: 13. ויהי - וכאן כינצורהא אין תרך תובו פי ידה והראב לברא: 14. ותקרא - ונאדית לארגל ביתה וקאלית ליהון קאיילא נצירו גאב לינא רגול יהודי ליתמצכר פינא איגא אללי ליטגיע מעי ונאדית פי צוט עעים: 15. ויהי - וכאן כיסמועו אין רפעת צוטי ונאדית ותרך תובו ליזקי והרב וכרג לברא: 16. ותנח - וחטית תובו ליזקא חיתא מגי אסתאדו אלא ביתו: 17. ותדבר - וכלמית אליה כי כאלם הדולי קאיילא איגא אללי אלעבד אליהודי אלדי גיבית לינא ליתמצכר פי: 18. ויהי - וכאן כירפעי צוטי ונאדית ותרך תובו ליזקי והרב לברא: 19. ויהי - וכאן כיסמוע אסתאדו אלא כלם זוגתו אלדי כלמית אליה קאיילא כי כאלם הדולי ציניע לי עבדך ושתאד געבו: 20. ויקח - ואכד אסתאד יוסף אלו וגעלו אלא בית אלחבס מכאן אלדי

על אלטריק וקאלו לם כאנית הינא מהיירא ליזינא: 22. וישב - וריגיע אלא יהודה וקאל לם וגדתהא ואיצא ארגל אלמכאן קאלו לם כאנית הינא מהיירא ליזינא: 23. ויאמר - וקאל יהודה תאכוד ליהא לילא נסיר ליל בהדליה הוודא בעת אלגדי הדא ואנתא לם וגדתהא: 24. ויהי - וכאן כי מיקדר תלת שהור ותכבר ליהודה קאיילא זנית תמר כנתך ואיצא הוודה חבליה ליזינא וקאל יהודה טלעוהא ותחתריק: 25. היא טלעה והיא בעתית אלא חמוהא קאיילא לרגול אלדי הדולי לו אנא חבליה וקאלית חקיק הלאן למין אלכאתים ואלחראם ואלעצייה הדולי: 26. ויכר - וחקק יהודה וקאל תחקיק מיני אין על דאליך לם עטיתהא לטלה בני ולם עוויץ עאד ליערפהא: 27. ויהי - וכאן פי וקת ולדתהא והוודא תום פי בטנה: 28. ויהי - וכאן פי ולדתהא ומד יד ואכדית אלדאייה ורבטית עלא ידו כיט קרמיז הדא כרג אוולני: 29. ויהי - וכאן לם רגע ידו והוודא כרג אכו וקאלית איש קוית עליך קווייה וסמא סמו פרץ: 30. ואחר - ובעד כרג אכו אלדי עלא ידו כיט קרמיז וסמא סמו זרח:

לט

1. ויוסף תנזאל למצר ושתרא פוטיפר תוואשי פרעון דאייס גלידין רגול מצרי מיד אלערב אלדי נזאלו תם: 2. ויהי - וכאן אללה פי עון יוסף וכאן רגול מיאסר וכאן פי בית אסתאדו אלמצרי: 3. וירא - ונצר אסתאדו אין אללה מעו וגמיע אלדי הוא צאניע אללה מיאסיר פי ידו: 4. וימצא - ווגיד יוסף חץ פי חצרתו וכראם אלו ווכלו עלא ביתו וגמיע מווגוד לו סלם פי ידו: 5. ויהי - וכאן מן חין ווכל אלו פי ביתו ועלא גמיע אלדי מווגוד לו וברך אללה אלא בית אלמצרי פי סבב יוסף וכאן ברכית אללה פי גמיע

חזקת עליך חזק, כפירוש רש"י.

לט

1. טריס - ב: טוואשי. הישמעאלים - אלערב, כת"א (ערבאי). 9. גדול - ב: כיכיר - נרדפים. לאלהים - לפני האלהים, כת"א (קדם ה'). 14. עברי - ב: עבראני, וכן: פסוק 17, ס 15.

- המוזמנת לזנות, וכן ב, וכן בפסוק 22. 25. תרה - ג: האמליה יא חיבליה - תרה או מעוברת. והפתילים - וכן לעיל פסוק 18, ואלחראם: והשטיכה. ראה ברתלמי 1935, עמ' 154. אונקלוס תרגם: שושיפא, ורשי פירש: שמלה, והרמב"ן הקשה על פירוש זה. שושיפא הוא בנד כמות כלשהו, ראה סיקולוף 1990, עמ' 542. 29. מה פריצת עליך פרץ - מה